

**Українська Католицька
Церква Св.Родини**

Парох: о. Микола Попович
225 N. 4th St.

Lindenhurst, NY 11757

Phone: (631) 225-1168 / **Fax:** (631) 225-1177

E-mail: popovici1@aol.com

Web Page: www.holyfamilyucc.com

Web Page: Saturday School: ukrainskaschkola.com

**Holy Family Ukrainian
Catholic Church**

Pastor: Fr. Olvian N. Popovici

225 N. 4th St., Lindenhurst, NY 11757
Phone:(631) 225-1168 / **Fax:**(631) 225-1177

Parish Center: (631) 225 - 1203

E-mail: olvianpopovici@yahoo.com

Trustees: Silvia Smith (516) 712 - 5526

Nadiya Moskalyuk (631) 579-1519

Choir Director: Iryna Popovych 943-3348

Nataliya Popovici – **English cantor**

Advisor: Gloria Tolopka (631) 667-6483

Sunday Divine Liturgies: 9:00 am - English / 10:15 am - Ukrainian

Weekday Divine Liturgies: 8:00 am or 9:00 am or 7:00 pm

Holy Days Liturgy: 9:00 am or Previous Day at 7:00 pm

No. 10/17

CHURCH BULLETIN – ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

March 5, 2017 / Березень 5, 2017

РОЗКЛАД БОГОСЛУЖЕНЬ

Неділя 1-ша Великого посту, Православія, 5-го Березня, 2017 р. *Прп. Льва, еп. Катанського.*

Глас 4: Апостол: Євреїв 11:24–26, 32 - 12:2 / **Євангеліє:** Івана 1:43 - 51.

9:00 год. ранку – Служба Божа за всіх парафіян– англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Христини, Світлани, Юрія та Захара, зам. родина) - укр. мовою.

12:00 год. дня – Служба Божа за дітей та батьків.- E/U

Замітка: Цього тижня вічне світло горітиме – За Боже Благословення для Наталії Попович та її Родини, зам. Родина.

4:00 вечора – Великопосна Вечірня – на обидвох мовах

Понеділок, 6-го Березня, 2017. *Прп. Тимотея, що в Символах. Св. Євстатія, архиеп. Великої Антіохії.*

9:00 год. ранку – Акафіст до Страстей Христових

Вівторок, 7-го Березня, 2017. *Віднайдення чесних мощів свв. мчч., що в Євгенії.*

6:00 вечора – Великопосна Вечірня – на обидвох мовах

8:00 год. вечора – Біблійні студії (англ. мовою)

Середа, 8-го Березня, 2017. *Св. свщмч. Полікарпа, еп. Смирнського.*

9:00 год. ранку – Літургія Напередосвячених Дарів

8:00-год. вечора - Біблійні студії - укр. мовою

Четвер, 9-го Березня, 2017. *Перше і друге знайдення чесної голови св. славного прор., Предтечі і Хрестителя Господнього Йоана.*

9:00 год. ранку – Боже Благословення для Стефанії Боюк, зам. родина

П'ятниця, 10-го Березня, 2017 р. *Св. Тарасія, архиеп. Царгородського.*

9:00 год. ранку – Хресна Дорога

7:00 год. вечора – Хресна Дорога

Субота заупокійна, 11-го Березня, 2017 р. *Св. Порфирія, еп. Газського.*

6:00 год. вечора – Вечірня

7:00 год. вечора – Заупокійна Літургія (Сорокоусти 2) – на обидвох мовах

Неділя 2-а Великого посту, Прп. ісп. Проконія Декаполіта, 12-го Березня, 2017 р.

9:00 год. ранку – Служба Божа за всіх парафіян– англ. мовою.

10:15 год. ранку – (Боже Благословення для Наталії Попович та її Родини: Надії Москалюк та її Родини, зам. родина Москалюк) - укр. мовою.

4:00 вечора – Великопосна Вечірня – на обидвох мовах

СВЯТІ ТАЇНСТВА: Хрещення і Миропомазання: уділяється за попередньою домовленістю батьків, які повинні бути практикуючими католиками.

Сповідь: перед Св. Літургією та за домовленістю.

Вінчання: зголоситися до пароха за 6 місяців наперед. Вимагається відбути передпоздужні науки.

Школа Українознавства: проводить заняття кожної суботи (9:00-1:30).

Детальніша інформація на веб-сторінці: ukrainskaschkola.com

Уроки українських танців для дітей віком (5-9 р.) проводяться у суботу з 1:30 – 3:00 год; (9-13 р.) 3:00 – 4:30 год; (14-18 р.) 4:30 – 6:00 год. Вчителі – п. Григорій Момот та п. Христина Момот.

Уроки Катехизму: проводяться у понеділок (5:00 – 6:00 год вечора)

Таїнство Оливопомазання: Отець М. Попович відвідує хворих кожної першої п'ятниці місяця, уділяючи Св. Таїнства хворим, про яких просимо заздалегідь повідомляти парафіяльну канцелярію. У випадку необхідності, звертатися у будь-який час.

Молитва на Вервиці: у першу неділю місяця перед Св. Літургією.

“Матері в Молитві”: наступна молитовна зустріч відбудеться 7-го Квітня 2017р. і розпочнеться о 8 годині вечора.

Чоловіча молитовна група святого Йосипа відбувається кожного четверга о 8 годині вечора на англ. мові.

Парафіяльна канцелярія: Вівторок – П'ятниця (9:00 – 5:00 год); Субота (10:00 – 2:00 год).

Служба Божа: дорогі парафіяни, пам'ятайте про вашу віру, приходьте кожної неділі та свята до Церкви на Богослуження. Це є обов'язок кожного християнина.

Служба Божа для дітей і молоді (5 – го Березня 2017 р в 12:00 обіда) в першу неділю місяця відбувається спеціальна Служба Божа о 12 годині дня для дітей-батьків. Шановні батьки не забувайте приводити дітей до Храму Господнього.

Парафіяльний вісник: останній термін подачі інформації для вісника – до 12:00 год кожної п'ятниці.

Завіщення: Пам'ятайте про вашу парафіяльну Церкву Пресвятої Родини (Holy Family Ukrainian Catholic Church) у вашому заповіті!

Нові парафіяни: Вітаємо вас у нашій парафіяльній спільноті! Для всіх, хто втомився і хоче відпочити, для всіх, хто сумує і потребує розради, всім, хто самотній і кому потрібна дружба, надія, любов, для тих, хто шукає Спасителя, наша Церква відкриває широко двері в ім'я Господа Ісуса Христа. Завітайте до парафіяльної канцелярії, щоб представити себе і зареєструватися. Ми з нетерпінням чекаємо зустрічі з вами!

Зміна адреси або телефону: повідомити парафіяльну канцелярію.

Дорогі парафіяни та гості, запрошуємо Вас до нашого парафіяльного залу на щонедільну каву та солодощі після Божественних Літургій!

Недільна Пожертва, 26 лютий, 2017 р. Сорокоусти – 195.00 дол.

Господь Бог нас навчає: «Воздавай Всевишньому згідно з Його даром – щедро за твоїми власними статками; Господь бо тобі відплатить, поверне тобі всемеро» (Сирах 35:9-10).

Свічки: \$165, Тетрапод: \$5, Андрійський гріш: \$188, Сівач: \$20, Кава: \$180, Вічне Світло: \$15, Добровільна збірка: \$111, Свічки- Стрітення: \$15,

Місячна жертва на іпотеку - \$250.00,

Недільна жертва – \$845.00 / Разом - \$1,989.00

Дорогі парафіяни! Управа нашої Церкви хоче всім вам щиро подякувати за ваш дар любови для нашого храму минулої неділі 26-го лютого 2017 р.

“Що віддам Господеві за все, що він воздав мені!” Псалом 115:12.

Молимося: Велике прохання до парафіян пам'ятати про своїх рідних, які є у лікарні, в старечих домах або вдома. Просимо подбати для них про нагоду, принаймні, час від часу, прийняти Св. Причастя. Для цього просимо звертатися до священика.

Увага: усім тим, хто святкує свої Уродини у місяці Березні 2017 р. наші найкращі вітання та нехай Господь благословляє всіх вас!

“На Многая і Благая літа!”

Новини нашої парафії:

1. Ми робитимемо вареники з сиром , картоплею, а також з капустою у середу, 8 березня, 2017, починаючи о 6:30 вечора. Прошу всіх парафіян допомогти нам зібрати якнайбільше коштів для потребуючих в Україні.

2. Ми маємо на продаж вареники з картоплею, з капустою та з сиром вартістю \$6.00 за порцію. Кошти з продажу ідуть для потреб нашої Церкви.

3. Запам'ятайте:

а. Наступні Великопостні місії при нашій парафії буде проводити о. Ігор Бойко, Ректор Семінарії Св. Духа, Львів, з України з 17 по 19 березня 2017 р. (українською та англійською мовами). Будь ласка запишіть до вашого календаря це число, щоб не оминати. Розпорядок місії прилучений до Вісника.

б. Збірка в місяці березні: Прибирання церкви: Наступна добровільна збірка відбудеться 19-го березня.

4. Висловлюємо нашу щирю подяку:

а. панству Славомиру та Олені Саміло, а також: п. М. Балабан, п. Л. Герич, п. Г. Каплун, п. Д.Тупичак котрі минулої неділі поміняли в церкві обриси з нагоди Великого Посту, приборали храм та привели все до порядку, щоб наш храм виглядав відповідно під час постних Богослуженнях.

б. п. Т. Ларая, який за останні два місяці добровільно прилучив свою працю до потреб нашого храму.

в. панство Саміло, які продовжують виконувати та жертвувати необхідні речі потрібні для парафіяльного центра та для церкви.

г. п. І. Мисак, який нещодавно добровільно прилучився до потреб нашої Церкви і виконав працю потрібну в нашій парафії.

Нехай Бог Поблагословить усіх волонтерів та жертводавців і винагородить сторицею.

5. При нашому храмі проходить добровільна жертва для бідних. При тетраподі знаходиться біла скринька з надписом “Rice Bowl”. Для складення жертв конверти можна знайти у вестибюлі та біля тетрапода.

6. Дорогі парафіяни: Духовна мандрівка найбільшими Марійськими святинями та визначними храмами християнської Європи до Фатіми, Люрду, ітд триватиме від 23

квітня до 4 травня 2017 року. Приєднайтеся до нас у цій одинадцятиденній духовній подорожі, «Стопами Богородиці» **«ЧЕРЕЗ МАРІЮ ДО ІСУСА»**

7. Необхідна потреба парафії:

а. Панство Варивода відповідаючи за програму «Допомогти бідним та потребуєчим» при нашій парафії закликають всіх нас приєднатися і зібрати необхідні кошти до Паски, для потребуючих нашої парафії. Наступні продукти можна приносити до цієї акції: продукти добре закриті в строці дійсності продукції, різні соки, кава, чай, макарон, ітд, Просимо приносити їх до Церкви від сьогодні 26-го лютого до 10-го квітня. Заздалегідь дякуємо.

б. Сестринство Св. Вервиці звертається до Вас дорогі парафіяни, якщо ви маєте можливість принести одяг, солодощі або навіть матеріальні кошти, для приготування подарунків та відіслати їх до притулку в Україні. Оскільки, наші кошти є обмежені, ми звертаємось до вас допомогти дітям-сиротам. Нехай Господь винагородить всіх тих котрі прилучаться своїми жертвами, а також молитвами та порадами до цих акцій.

До вашої уваги: Євр. 11, 24–26, 32 – 12, 2. «Маючи навколо себе таку велику хмару свідків... витривало біжимо до змагання, що призначене нам, вдвляючись пильно в Ісуса» Через свою смерть і воскресення Бог подарував нам вічне життя. Ми про це чули, більшою чи меншою мірою це розуміємо, а навіть стараємось, що б досягнути це життям вічне, але бачимо, як нам нелегко це чинити. Навіть коли маємо намір жити свято, виконувати Заповіді Божі, то нам не завжди вдається цього досягти.

Часто нас опановує знеохота, відчай, бажання припинити боротися. Чому? Бо ми дивимось на себе і бачимо свій негативний досвід невдач. Але Бог не дивиться на наші невдачі. Бог бачить нас тими, за кого Він віддав своє життя. Він певний того, що ми спроможні досягнути життя вічне. **Тож ніколи, в будь-яких невдачах чи труднощах, чи в будь-яких падіннях, не знеохочуйтесь.** А витривало ідімо вперед, ідімо до нашого спасення і життя вічного.

Йо. 1, 43-51. «Ось справжній ізраїльтянин, що нема в ньому лукавства».

Чому ми в стосунках з іншими часто лукавимо? Не завжди тому, що ми дуже зіпсуті, а тому, що ми не є правдиві перед Богом. За що Господь похвалив Натанаїла? Саме за його простоту, щирість і відкритість. Пригадаймо, як Господь каже не бути літеплими – лише або гарячими, або холодними. Господь закликає нас до відваги – не боятися виражати те, що маємо в собі. Бог не очікує, щоб ми вдавали з себе когось, ким ми не є. Часто ми дуже хочемо подобатися іншим, щоб інші люди нас високо оцінили. Однак бачимо: корінням цього є лукавство, бо ми не є собою, не є такими, якими нас створив Бог.

Сталість і незмінність є лише в Бозі, і що більше наближаємось до Нього, то більше самі стаємо подібні на свого Творця. Лише в Бозі, у Його правді ми самі можемо ставати сталими і виявляти цю правду про Господа. Пізнаючи правду в Бозі, ми самі починаємо жити нею. **Стаючи учасниками істини в Бозі, ми самі випромінюємо істину, пізнаючи цілісного Бога, ми стаємо в усьому цілісні!**

- Преосв. Венедикт, єпископ Львівський

Перелік найбільш поширених гріхів за св. Димитрієм**Ростовським (1709)****Стосовно Бога і Церкви**

1. Маловір'я і сумнів. Сумнів у істинності Святого Письма і Передання (тобто в догмах Церкви, її канонах, законності і правильності ієрархії, звершення богослужіння, в авторитетності писань святих отців). Зречення віри в Бога зі страху перед людьми і турбота про земне благополуччя. Маловір'я – відсутність повної глибокої переконаності в якійсь християнській істині чи прийнятті цієї істини тільки розумом, а не серцем. Цей гріховний стан виникає на ґрунті сумніву чи відсутності ревності до істинного богопізнання. Маловір не заперечує свідомо буття Божого, однак сумнівається в Його всемогутності, милосерді чи Промислі. Своїми вчинками, нахилами, всім своїм життям він протирічить сповіданій ним на словах вірі. Така людина ніколи не заглиблювалася навіть у найпростіші догматичні питання, боячись втратити ті наявні уявлення про християнство, часто неправильні і примітивні, яких вона колись набула. У маловіра релігійність тісно пов'язана з егоїзмом, пихатістю, чуттєвістю. Люди цього типу шукають похвали. Вони підходять до аналою, щоби пожалітися на інших, продемонструвати свою “праведність”. Поверхневість їхнього релігійного запалу легко доводиться їхнім легким переходом від показного “благочестя” до дратівливості і гніву на ближнього. Взагалі релігійна самовтіха і самозаспокоєність – головні ознаки віддалення від Бога і Церкви.

2. Пасивність (мала ревність, відсутність старання) у пізнанні християнської істини, вчення Христа і Його Церкви. Відсутність бажання (коли є можливість) читати Святе Письмо, твори святих отців, вдумуватися й осягати серцем догмати віри, з'ясовувати зміст богослужіння. Цей гріх виникає на ґрунті розумових лінощів чи надмірного страху власти у якийсь сумнів. У результаті істини віри засвоюються поверхово, бездумно, механічно, і врешті-решт у людини підринається здатність до діяльно-усвідомленого виконання волі Божої в житті.

3. Єресь і марновірство (забобони).

Єресь – це хибне вчення, що стосується духовного світу й спілкування з ним, відкинуте Церквою як таке, що перебуває у явному протиріччі зі Святим Письмом і Переданням. До єресі часто ведуть гордість, пихатість, надмірне довір'я до власного розуму й особистого духовного досвіду. Причиною єретичних думок і суджень може бути також недостатньо повне знання вчень Церкви, богословська неосвіченість.

Марновірство (забобони). Часто в середовищі віруючих просякають і поширюються там всілякі забобони, віра в прикмети, ворожіння, гадання на картах, різні єретичні уявлення про таїнства й обряди. Подібні марновірства супротивні вченню Церкви й служать розбещенню душ і загасанню віри, тому боротьба з ними аж до повного викорінення – священний обов'язок кожного віруючого.

Особливо треба зупинитися на такому поширеному і згубному для душі вченні як теософія (її найбільш відомий на сьогодні напрямок – антропософія). На обличчях людей, які довгий час займалися так званими окультизмами науками і були посвячені в “таємне духовне вчення”, залишається тяжкий відбиток – знак несповіданого гріха, а в душах – хворобливо викривлена сатанинсько-раціоналістичною гординою думка про християнство як про один з нижчих етапів пізнання істини. Приглушуючи щиру віру в батьківську любов Божу, надію на воскресіння і життя вічне,

теософія проповідує вчення про карму, переселення душ, позацерковний, а тому безблагодатний аскетизм.

Таким нещасним, якщо вони знайшли в собі сили покаятися, треба нагадати, що, крім прямої шкоди для душевного здоров'я, заняття теософією, окультизмом, спиритизмом викликаються зацікавленим бажанням зазирнути за зачинені двері. Ми повинні смиренно визнати існування Таємниці, не прагнучи проникнути в неї нецерковним шляхом. Нам даний верховний закон життя, нам вказаний шлях, що прямо веде нас до Бога, – Любов. І ми повинні йти цим шляхом, несучи свій хрест, не повертаючи на манівці. Теософія й окультизм ніколи не здатні відкрити таємниці буття, на що претендують їхні прихильники.

Теософи й окультисти, зазвичай, дуже начитані у Святому Письмі й уміють, спритно підтасовуючи факти, цитати, виправдати свої єретичні теорії. Тому в бесіді з ними теж треба вміло користуватися Біблією, творами святих отців і працями християнських апологетів.

4. Обрядовір'я.

Прихильність до букви Писання й Передання, надання значення тільки зовнішній стороні церковного життя при забутті змісту і мети – ці вади поєднуються під назвою обрядовір'я. Віра в спасенне значення лише точного виконання обрядових дій самих по собі, без урахування їхнього внутрішнього духовного змісту, свідчить про неповноцінність віри і зниження благоговіння перед Богом, забуття того, що християнин повинен “служити Богові в оновленні духу, а не за старою буквою” (Рим. 7, 6). Обрядовір'я виникає через недостатнє вникання у Благую Вістку Христову, а “Він дав нам здатність бути служителями Нового Завіту, не букви, але духу, тому що буква вбиває, а дух животворить” (2 Кор. 3, 6). Обрядовір'я свідчить про неадекватне сприйняття вчення Церкви, що не відповідає його величі, або ж про нерозумну ревність служіння, що не відповідає волі Божій. Обрядовір'я, яке досить поширене серед церковного люду, веде до марновірства, законництва, гордості, розбрату.

5. Недовіра до Бога.

Цей гріх виявляється у відсутності впевненості в тому, що першопричиною всіх зовнішніх і внутрішніх обставин є Господь, який бажає нам істинного блага. Недовір'я до Бога викликається тим, що людина недостатньо переймалася євангельським одкровенням, не відчула його основного вузла: добровільного страждання, розп'яття, смерті й воскресіння Сина Божого. Від недовір'я до Бога виникають такі гріхи, як відсутність постійної вдячності Йому, зневага, відчай (особливо у хворобах, скорботах), малодушність перед різними обставинами, страх перед майбутнім, метушливі намагання застрахуватися від страждань і уникнути випробувань, а у випадку невдачі – приховане чи явне нарікання на Бога і Його Промисел про себе. Протилежна доброчесність – покладання своїх надій і сподівань на Бога, повне прийняття Його Промислу про себе.

6. Нарікання на Бога.

Цей гріх є наслідком недовіри до Бога, що може призвести до повного відпадиння від Церкви, втрати віри, боговідступництва й богоборства. Протилежна доброчесність – смирення перед Промислом Божим про себе.

7. Невдячність Богові.

Людина часто звертається до Бога в періоди випробувань, скорбот і хвороб, просячи пом'якшити або навіть звільнити від них, і, навпаки, в періоди зовнішнього благополуччя забуває про

Нього, не усвідомлюючи, що користується Його благим даром, не дякує за нього. Протилежна доброчесність – постійна подяка Отцю Небесному за зіслані Ним випробування, втіхи, духовні радощі й земне щастя.

8. Мала ревність (чи повна відсутність її) до Богоспілкування, духовного життя.

Спасіння – це спілкування з Богом во Христі у вічному майбутньому житті. Земне життя – для надбання благодаті Святого Духа, розкриття в собі Царства Небесного, Богоселення, Богосинівства. Досягнення цієї мети залежить від Бога, але Бог не буде постійно перебувати з людиною, якщо вона не виявить свою ревність, любов, розум, щоб наблизитися до Нього. Все життя християнина спрямоване до цієї мети. Якщо у вас немає любові до молитви як засобу Богоспілкування, до храму, до участі в Таїнствах, то це ознака відсутності ревності до Богоспілкування. Стосовно молитви це виявляється у тому, що вона буває тільки з примусу, нерегулярна, неухважна, розслаблена, із недбалим положенням тіла, механічна, обмежена тільки завченими напам'ять чи вчитаними молитвами. Відсутня постійна пам'ять про Бога, любов і подяка до Нього як тло всього життя.

Можливі причини: сердечна нечуттєвість, пасивність розуму, відсутність належної підготовки до молитви, небажання продумати й з'ясувати серцем і розумом значення молитовного діяння, що має відбутися, і зміст кожного прохання чи славослів'я. Інша група причин: прив'язаність розуму, серця і волі до земних речей. У відношенні до храмового богослужіння цей гріх виявляється в нечастому, нерегулярному відвідуванні богослужінь, у неухважності чи розмовах під час служби, ходінні по церкві, відвертанні інших від молитви своїми проханнями чи зауваженнями, у запізненні до початку служби Божої і виході з церкви раніше відпусту і благословіння. В цілому цей гріх зводиться до невідчуття особливої присутності Божої в церкві під час богослужіння. Стосовно Таїнства Покаяння гріх байдужості виявляється в нечастих сповідях без належної підготовки, в наданні переваг загальній сповіді, а не особистій; щоби безболісніше пройти через неї, у відсутності бажання глибоко пізнати себе, в нескорботному і несмиреному душевному настрої; немає рішучості залишити гріх, викоринити порочні нахили, перебороти спокусу; замість того – прагнення применшити гріх, виправдати себе, замовчати найбільш безсоромні вчинки й думки. Звершуючи тим самим обман перед Лицем Самого Господа, що приймає сповідь, людина поглиблює свої гріхи. Причина цих явищ – у нерозумінні духовного значення таїнства Покаяння, у самовдоволенні, жалоцях до себе, суєтності, в небажанні внутрішньо перемогти демонський опір. Особливо тяжко ми грішимо проти Пресвятих і Животворчих Тайн Тіла і Крови Христових, приступаючи до Святого Причастя рідко й без належної підготовки, не очистивши душу попередньо в таїнстві Покаяння, не відчуваючи потреби причащатися частіше, не бережучи чистоту свою після Приєднання, але знову впадаючи в суєту й віддаючися порокам. Причини цього в тому, що ми не вдумуємося в значення якнайвищого Таїнства Церкви, не усвідомлюємо його величі й своєї гріховної негідності, необхідності зцілення душі й тіла, не звертаємо уваги на сердечну нечуттєвість, не усвідомлюємо впливу грішних духів, що загніздилися в нашій душі, які відвертають нас від Причастя, і тому не опираємося, а піддаємося їхній спокусі, не вступаємо з

ними у боротьбу, не відчуваємо святобливості й страху Богоприсутності в Святих Дарах, не боїмося причаститися Святині “в суд і на осудження”, не турбуємося про постійне виконання волі Божої в житті, неухважні до свого серця, піддані суєтності, підходимо до Святої Чаші з озлобленим серцем, непримирені з ближніми.

9. Відсутність страху Божого і святобливості перед ним. Недбала розсіяна молитва, непобожне поведження в церкві, перед Святиною, нешанування священного сану. Відсутність пам'яті смертної в очікуванні Останнього Суду.

10. Непослух волі Божій.

Явне непогодження з волею Божою, яка виражається в Його заповідях, Святому Письмі, вказівках духовного отця, голосі совісті; перетлумачення волі Божої на свій лад, у вигідному для себе значенні з метою самовиправдання чи осудження ближнього, ставлення власної волі вище волі Христової, ревність не за розумом в аскетичних вправах і принука інших чинити так само; невиконання обіцянок, даних Богу на минулих сповідях;

11. Самовиправдання, самовдоволення.

Задоволеність своїм духовним станом.

12. Відчай.

Відчай від споглядання свого духовного стану і безсилля боротися з гріхом. Взагалі самооцінка власного духовного устрою і стану; покладення на себе духовного суду на противагу сказаного Господом Ісусом Христом: “Мені відомщення, Я віддам” (Рим. 12, 19).

13. Відсутність духовної тверезості, постійної сердечної уваги, неухважність, гріховне забуття, нерозумність.

14. Духовна гордість – приписування собі отриманих від Бога дарів, бажання самостійного володіння якимись духовними дарами і енергіями.

15. Духовний блуд – потяг до чужорідних Христу духів (окультизм, східна містика, теософія; еретичні вчення: єговісти, мормони, суботники та інші секти). Духовне життя – це перебування у Духові Святому.

16. Легковажно-святотатське ставлення до Бога і Церкви – вживання імені Божого в жартах, легковажне згадування святих, прокляття зі згадуванням Його імені, промовляння імені Божого без благоговіння.

17. Духовний егоїзм, духовне ласолубство – молитва, участь у Таїнствах тільки заради отримання духовних задовольень, утіх і переживань.

18. Нетерпіння – у молитві й інших духовних подвигах. Це невиконання молитовного правила, порушення постів, невчасна трапеза, передчасний вихід з церкви без особливо важливої причини.

19. Споживацьке ставлення до Бога і Церкви – коли відсутнє бажання віддати щось Церкві, якимось працювати для неї. Молитовне випрошування мирського успіху, почетеї, задоволення егоїстичних бажань і матеріальних благ.

20. Духовна скнарність – відсутність духовної щедрості, потреби донести до ближніх отриману від Бога благодать словом утіхи, співчуттям, служінням людям.

21. Відсутність постійної турботи про виконання волі Божої в житті. Цей гріх виявляється, коли ми здійснюємо серйозні вчинки, не питаючи благословення Бога, не радячись і не просячи благословення у духовного отця.

22. Духовний індивідуалізм – нахил до відокремлення в молитві (навіть під час служби Божої), забуття того, що ми – члени Соборної (Кафолічної) Церкви, члени одного Тіла Христового, співчлени один одного.

Гріхи стосовно ближніх

1. Осуд – нахил помічати, запам'ятовувати і називати чужі недоліки, звершувати явний чи внутрішній суд над ближнім. Під ідеєю не завжди помітного навіть для себе осудження ближнього в серці формується його викривлений образ. Цей образ потім служить внутрішнім виправданням нелюбови до цієї людини, зверхнього злого ставлення до неї. У процесі покаяння цей хибний образ повинен бути знищений, і на основі любови має бути відновлений у серці істинний образ кожного ближнього.

2. Гордість – звеличування над ближнім, зарозумілість, “демонська гординя” (цей найнебезпечніший з гріхів розглядається окремо і детально).

3. Самозамкнутість, відчуженість від інших людей.

4. Зневажання ближнього, байдужість. Особливо страшний цей гріх у ставленні до батьків: невдячність до них, черствість. Якщо батьки померли, чи не забуваємо ми молитовно поминати їх?

5. Марнославство, честолюбство. Ми впадаємо в цей гріх, коли пишаємося, виставляючи напоказ свою обдарованість, душевну й тілесну, розум, освіченість, і коли демонструємо свою поверхову духовність, показну церковність, удаване благочестя.

Як ми ставимося до членів своєї сім'ї, до людей, з якими доводиться часто зустрічатися чи працювати? Чи вміємо ми терпіти їхні слабкості? Чи часто дратуємося? Чи буваємо ми чванливі, уразливі, нетерплячі до чужих недоліків, до чужої думки?

6. Бажання бути першим, наказувати (любоначалля).

Чи любимо ми, щоб нам служили? Як ставимося до залежних від нас на роботі й удома людей? Чи любимо панувати, наполягати на виконанні своєї волі? Чи немає в нас нахилу втручатися в чужі справи, в чуже особисте життя із наполегливими порадами і вказівками? Чи не прагнемо ми залишити останнє слово за собою, тільки б не погодитися з думкою іншого, навіть якщо він правий?

7. Людинодогодження – це зворотня сторона гріха любоначалля. Ми впадаємо в нього, бажаючи сподобатися іншій людині, боячись осоромитися перед нею. З людинодогодження ми часто не викриваємо явного гріха, стаємо співучасниками неправди. Чи не вдавалися ми до похвали, тобто до удаваного, перебільшеного захоплення людиною, прагнучи отримати її прихильність? Чи не підстроювалися ми до чужих думок, смаків заради своєї вигоди? Чи не були ми неправдиві, нечесні, двоєдушні, недобросовісні у роботі? Чи не зраджували людей, рятуючи себе від неприємностей? Чи не покладали свою провину на інших? Чи берегли чужі таємниці?

Вдумуючись у своє минуле, християнин, що готується до сповіді, повинен пригадати все погане, що він вільно чи невільно вчинив стосовно ближніх.

Чи не був причиною горя, чужого нещастя? Чи не руйнував сім'ю? Чи винен у порушенні подружньої вірності й чи не штовхав іншого до цього гріха звідництвом? Чи не брав на себе гріха вбивства

ненародженої дитини, не допомагав у цьому? Чи не схильний до непристойних жартів, анекдотів, натяків? Чи не ображав святиню любови людської цинізмом, насміханням?

8. Порушення миру. Чи вміємо берегти мир у сім'ї, у стосунках з сусідами, співробітниками? Чи не дозволяємо собі злослів'я, осуду, злих глузувань? Чи вміємо ми стримувати свій язик, чи не балакливі? Чи не виявляємо зайвої, гріховної цікавості до життя інших людей? Чи буваємо уважні до потреб і турбот людей? Чи дбаємо лише за себе?

9. Заздрість, злобажання, зловтіха.

Чи не заздрив чужому успіху, становищу? Чи не бажав потаємно невдачі, провалу, сумного кінця чужим справам? Чи не радів явно чи таємно чужому нещастю, невдачі? Чи не підбурював інших на злі вчинки, залишаючись зовні невинним? Чи не бував надто підозрілим, бачачи в усіх тільки погане? Чи не вказував на явний чи удаваний недолік однієї людини іншій з метою їх посварити? Чи не зловживав довірою ближнього, відкриваючи іншим його недоліки чи гріхи? Чи не поширював пліток, що ганьблять жінку перед чоловіком чи чоловіка перед жінкою? Чи не спричиняв своєю поведінкою ревності когось із подружжя й озлобленість один до одного?

10. Гнів, дратівливість, сварливість.

Чи вмію я стримувати напади гніву? Чи допускаю лайливі слова, прокляття у сварках з ближніми, у вихованні дітей? Чи не лихословлю у звичайній розмові (щоби бути “як усі”)? Чи нема у моєї поведінці брутальності, нахабства, грубіянства, злого глузування, ненависти?

11. Немилість, неспівчутливість.

Чи відгукнусь я на прохання про допомогу? Чи готовий я до самопожертви, милостині? Чи легко позичаю речі, гроші? Чи не дорікаю своїм боржникам? Чи не вимагаю грубо і настирливо повернення боргу? Чи не хвалюся перед людьми своїми жертвами, милостинею, допомогою ближнім, очікуючи схвалення і земного вшанування? Чи не був скнарою, боячись не отримати назад своє?

Справи милосердя треба творити потаємно, бо здійснюємо ми їх не заради людської слави, а заради любови до Бога і ближнього.

12. Злопам'ятство, непростення образ, помста. Надмірна вимогливість до ближнього. Ці гріхи протирічать духу і букві Євангелія Христового. Господь наш вчить прощати ближньому їхні гріхи проти нас. Не прощаючи іншим, тримаючи в пам'яті зло на іншого, творячи помсту за образу, ми не можемо сподіватися на прощення власних гріхів Отцем Небесним.

13. Опір злу проти себе. Цей гріх виявляється в тому, що ми явно опираємося тим, хто нас ображає, у відданні злом на зло, коли наше серце не хоче перенести спричинений йому біль.

14. Ненадання допомоги ближньому, ображеному, гнаному. В цей гріх ми впадаємо, коли з боягузства чи неправильно зрозумілого смирення не вступаємо за ближнього, не викриваємо кривдника, не свідчимо істини, дозволяємо торжествувати злу і несправедливості.

Як ми переносимо нещастя ближнього, чи пам'ятаємо заповідь: “Тяготи один одного носіть”? Чи готові ми завжди прийти на допомогу, жертвуючи своїм спокоєм? Чи не залишаємо ми ближнього в біді?